

EL MARREC ORFE

Hi havia un xiquet que li deien Andreu i tenia huit anys. Aquest vivia a un orfenat lluny d'ací. Ell volia eixir però no podia perquè no l'havien adoptat, esperava any rere any i no li arribava el feliç moment.

Un dia va vindre un professor nou que li deien Miquel. Aquest era un home molt gros i amb molt caràcter. Fins a aquest moment, Andreu no li va fer res de gràcia... estava desitjant que l'adoptaren i tindre una família que el volguera i li fera cas.



Al cap de dues setmanes, una família va vindre a l'orfenat per veure els xiquets

Aquests volien adoptar un noi que fora menut, dolç i carinyós. Quan van veure Andreu viu amb aquesta família tan simpàtica i amable. Quan van arribar a casa, ell no sabia que tenia un germà un poquet major que ell. Li deien Carles.

Es van fer molt bons amics i millor que aixòmolt bons germans .Van jugar junts, tenien moltes aficions en comú, anaren a l'escola, ajudaven a sa mare en casa a fer les feines de cada dia, al seu pare amb tot el que necessitava....

Va arribar de sobte el Nadal. Això per

Andreu era nou.

- Que es aixó? Va preguntar Andreu.
- -Nadal és una festa que se celebra una vegada a l'any i estàs amb tota la teua família. Aquesta nit arriben els iaies, els cosins i cosines... Tota la família se reuneix aquesta nit per a sopar.
- Però ... i que feu per la nit? Contestà Andreu.
- -Amés de fer un gran àpat, arriba Pare Noel i ens deixa regals si ens hem portat bé. Ell és un home gros, amb una panxa molt grossa, és molt afectió i bo. Ja per la nit, quan tots acabaren de sopar, cada familiar se 'n va anar a la seua casa. Prop de la mitja nit, els menuts i els seus pares se'n van a anar al llit a dormir.

Al dia següent, quan s'alçarem, van veure moltíssims presents damunt la taula i al costat l'arbre de Nadal. Van començar a esgarrar-los i Andreu li va fer molta il·lusió tindre tants obsequis.

Peròla cosa que més li va agradar va ser poder celebrar aquesta nit tan i tant importat amb els seus nous pares, el seu germà i tota la seua família, perquè ell, els volia moltíssim, se sentia estimat. Era feliç

Raúl Martínez Jimenez, 4t primària